

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX-R.4131.11.2017.AW

Warszawa, 18 kwietnia 2017 r.

Rada Miejska w Wyśmierzycach

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIII/139/17 Rady Miejskiej w Wyśmierzycach z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Wyśmierzyc.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Wyśmierzycach w przedmiotowej uchwale ustaliła nowe, niższe wynagrodzenie Burmistrza Wyśmierzyc.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu w dniu 7 kwietnia 2017 roku.

Rada podjęła uchwałę na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 8 ust. 2, art. 36 ust. 1 - 3, art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 902 z późn. zm.), oraz § 6 i załącznika nr 3 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1786).

Przedmiotowa uchwała po raz kolejny reguluje sprawę obniżenia wynagrodzenia Burmistrza. Wobec poprzedniej uchwały z dnia 28 grudnia 2016 roku organ nadzoru podjął rozstrzygnięcie nadzorcze z powodu rażącego naruszenia prawa, polegającego na zupełnym braku uzasadnienia dla decyzji Rady. Jak wskazano w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 20 stycznia 2017 roku, cytując utrwalony pogląd orzecznictwa:

„... brak uzasadnienia takiej uchwały, bądź posłużenie się jedynie ogólnikowymi stwierdzeniami na poparcie podjętego rozstrzygnięcia, naraża samorządowy organ uchwalodawczy na zarzut arbitralności, podjęcia „decyzji politycznej”, oderwanej od rzeczywistej oceny pracy wójta gminy”.

Organ nadzoru wskazał także, że obniżenie wynagrodzenia wójta może być uznane za nienaruszające prawa jedynie w sytuacji, gdy rada wykaże w sposób wyczerpujący, posługując się obiektywną argumentacją, że jej decyzja nie jest oderwana od rzeczywistej oceny pracy wójta.

Badając przedmiotową uchwałę należy stwierdzić, iż także w tym przypadku Rada nie wypełniła obowiązku uzasadnienia swojego rozstrzygnięcia. Przede wszystkim, co było poprzednio podnoszone, Rada podejmując uchwałę winna powołać się na ustalenia Komisji Rewizyjnej w sprawie nie realizowania zadań budżetowych czy innych zadań przez Burmistrza. *Rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołuje komisję rewizyjną (art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym)*. Dlatego brak stanowiska komisji rewizyjnej Rady Miejskiej już na wstępie stawia pod znakiem zapytania decyzję organu gminy.

W ocenie organu nadzoru, co było wskazywane, każda decyzja pracodawcy wobec pracownika dotycząca jego wynagrodzenia, winna być rzetelnie uzasadniona, aby pracownik był chroniony przed dowolnością rozstrzygnięć płacowych pracodawcy.

Tymczasem w uzasadnieniu badanej uchwały Rada posługuje się argumentacją ogólnikową, w większości nie przytaczając konkretnych okoliczności (poza dwoma, o czym w dalszej części uzasadnienia). I tak, zarzut o niewykonaniu budżetu z powodu nie sprzedania nieruchomości trudno obiektywnie uznać za słuszny, skoro, jak Rada sama przyznaje, Burmistrz podjął wszelkie dostępne działania, aby zrealizować założenia budżetu. Dalej, zarzut o nie składaniu wniosków o dofinansowanie zewnętrzne nie jest poparty żadnymi obiektywnie sprawdzalnymi informacjami. Ta sama uwaga dotyczy zarzutu, iż złe działanie administracji skutkuje „licznymi skargami” odbieranymi przez Radę – nie wskazano żadnych obiektywnych danych, tej kwestii dotyczących. Organ nadzoru również nie odnotował, aby Rada rozpatrywała skargi na Burmistrza. Nie wskazano również, aby były składane skargi na bezczynność do organu wyższego stopnia.

Poza powyższym Rada podnosi dwie konkretne kwestie: dostawy węgla i sprzedaży autobusu. Obydwie sprawy wyjaśnia ze swojej strony Burmistrz, przekazując przedmiotową uchwałę. Jak wynika z tego wyjaśnienia, które organ nadzoru, jako dokument urzędowy, winien wziąć pod rozwagę, wynik przetargu na dostawę węgla warunkowany był wymogami

procedury zamówień publicznych. Obiektywnie zatem trudno dopatrzeć się uchybienia po stronie organu wykonawczego. Okoliczności te potwierdza poniekąd wystąpienie dostawcy, otrzymane do wiadomości przez organ nadzoru, kierowane do Rady Miejskiej – dostawca poczuł się znieważony treścią uzasadnienia uchwały.

Co zaś tyczy sprzedaży autobusu, to postępowanie wyjaśniające i oświadczenia Burmistrza przeczą treści uzasadnienia uchwały - sprzedaż autobusu oparta była o wycenę rzeczoznawcy, kwalifikującą pojazd jako rzecz bez wartości do utylizacji. W tej sytuacji Gmina ogłosiła przetarg na zbycie pojazdu i sprzedała go po najlepszej uzyskanej cenie.

Stąd też zasadna jest powtarzana uwaga organu nadzoru: to komisja rewizyjna powinna skontrolować stan spraw i w oparciu o takie badanie poinformować Radę o konkretnych zdarzeniach. Brak takiego badania powoduje, że po raz kolejny w uzasadnieniu uchwały sformułowano zarzuty nie dość, że ogólnikowe i nie dające się zweryfikować, to dodatkowo nieprawdziwe.

Ze względu na powyższe uchwała winna być wyeliminowana z obrotu prawnego, zatem należało stwierdzić jej nieważność.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje Gminie skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipera